

1894-10-20

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10883>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ Π. Ο. ΛΗΡΟΤΕΑ

Έκδοσις ἐν Κύπρῳ Σήμερον..... 8

Ἐν τῷ ἑξαετηρικῷ "..... 10

Πῶς αἰσθάνομαι δὲν νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἰκθθυόν, ὡς καὶ πῶς ἀποδείξει πληρωμὴν δέον νὰ εἶναι τῆς ὑποκαρδίου αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΑΓΟΓΗΚΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εἰσθύνεται διὰ τῶν γυνάμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΟΥΣ

Αναγκαῖον ὑπάρχει, ἵνα ὁ τύπος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καθοδηγῆται τοῖς παρ' ἡμῖν γεωργοῦς εἰς τὰς νέας περὶ καλλιέργειας μεθόδους, ἃς ἀπαίξεται σήμερον σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. ἀπὸ τῶν πεπαλιωμένων καὶ ἀρχαιοπαράδοτων θεωριῶν, αἵτινες ὡς πλειστάκις ἀπεδείχθη, βλάβης μάλλον ἢ ὠφελείας γίνονται πρόξενον. Τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, μεταφέρομεν ἐνταῦθα λίαν εὐχαρίστως χάριν τῶν ἐν Κύπρῳ δένδροκόμων, τὰς κατωτέρω πρὸς τοὺς ὁδηγίας πεπειραμένου εὐρωπαίου, ἐραυζόμενοι ταύτας εἰς μεταρρῆσεως τῆς ἐν Σάμῳ ἐκδομένης ὑμῶν ὑμῶν συραδέλλου καὶ συνιστῶντες τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐπισταμένῃ τῆν ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὰ κατωτέρω, ποῦλοῦ ἄλλως τε λόγου ἕνεκα, θὰ ἐφελκύνωσιν τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν τῶν περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν δένδρων ἀγρολουμένων, αἵτινες ἀρείλουσι νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἀνυψώσαντων τὴν γεωργίαν εἰς ἀληθῆ ἐπιστήμη, καθὼς ἐὼς πρὸς αὐτὰ οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη διὰ τοῦ ζήλου δηλονότι τῆς βελτιώσεως καὶ συστηματικότητος πιντων τῶν μέσων τῶν συντελούντων εἰς τὴν ὑλικὴν αὐτῶν εὐημερίαν, τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν πλούτον. Ἦνεν πλέον καιρὸς νὰ προιδώμεν τὸν ὀλεθρὸν, εἰς ὃν φερόμεθα ἀκατασχέτως, ἐμμένοντες εἰς τὰς ἀρχαίας ἡμῶν συνθηλας, αἵτινες ὅσον παράδοξοι καὶ ἀλλόκοτοι, ὅσον ἐπιδηλαθεῖς εἶνε, καὶ νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι πρὸς πᾶν ὄφελος νὰ σπασθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὰς μεθόδους τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων, ἐὰν θελωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν βελτιώσιν τῆς θέσεώς μας, ἥτις, οὐχὶ μόνον ἐνεκα κακῆς καὶ ὑστεροβόλου διοικήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν στραμαμάτων ἡμῶν αὐτῶν ἐξίκετο εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀθλιότητος.

Ὁ δένδροκόμος, ὁ ἐπαξίως θέλων νὰ φέρῃ τὸ κοῖνὸν ὄφελος, δὲν πρέπει μόνον νὰ γινώσκῃ τὴν φυσικὴν φυσιολογίαν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἀ-

τα ἐξ ὧν προκύπτει ἡ καλὴ θρέψις τοῦ δένδρου ἢ φυτεῦ, ἡ ταχέως οὕτως καὶ ἡ ἀφθονὸς καρποφορία. Ἡ φύσις εἶνε ἀνιὸς καὶ παρῖδοξος εἰς τὰ ὄμματα αὐτῆς· ἀλλ' εἰς τὸν ἀνθρώπον ἀνήκει νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἰδιοτροπίας ἐκείνας διὰ τῆς μελέτης, διὰ τῆς ἐργασίας διὰ τῶν παρατηρήσεων, ἐφαρμόζοντας αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα «βοηθεῖ σε αὐτὸν καὶ ὁ θεὸς βοηθήσει σοι». Ἐπωφελοῦμενος δὲ τοὺς φυσικοὺς παράγοντας τῆς φυτείας, ὀφείλει συχνὰ νὰ ἀνατρέχῃ καὶ εἰς τοὺς τεχνικοὺς παράγοντας.

Φυσικοὶ παράγοντες τῆς φυτείας εἰσὶ τὸ ἔδαφος, τὸ ὕδωρ, ὁ ἀέρας, τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης.

Τὸ ἔδαφος ὑπάγεται ἐν γένει εἰς τρεῖς κατηγορίας, εἰς ἔδαφος ἀργιλοῦδες εἰς ἔδαφος ἀμμώδες καὶ εἰς ἔδαφος τιτανούχοι, κατὰ τὸ ὑπερισχόν ἐν αὐτῷ στοιχεῖον ἀργίλου, ἀμμου ἢ τιτανίου.

Ἡ ἀργίλος εἶνε συμπαγῆς, δυσδιάφρατος καὶ δυσκαλλιέργητος, δυσκόλως διαπερόμενος ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὑγρὸς τὸν χειμῶνα, διασχίζομενος κατὰ ἐκτάκτον σκληρότητος τὸν χειμῶνα. Κατ' ἀκολουθίαν τὰ ἀργιλοῦδη ἔδαφη εἰσὶν ἀφ' ἐαυτῶν ἥμισυ ἀρμόδια διὰ τὴν καλλιέργειαν δένδρων καρποφόρων, ὧν τὸ ξύλον καθίσταται ἐν αὐτοῖς μαλακόν, κακῶς ἀνεπτυγμένον καὶ οἱ καρποὶ ἐστερημένοι ἡδέως γέσεως. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὰ δένδρα ἐν αὐτοῖς ἀποβαίνουσι θαυμάσια, ἰδίως δι' ἐγγενερισμοῦ, ὅταν τὰ ἔδαφη ταῦτα ἀνεσκάψων καλῶς, διαρρηθῶσιν καὶ ἐλιπαρῶσιν διὰ γυψωδῶν συντριμμάτων, διὰ καταπτωμάτων οἰκοδομῶν, διὰ διαλελυμένης ἀσβέστου, δι' ἀμμου τῶν ὁδῶν, διὰ ὑλῶν σιδηρουργείων καὶ ἐργαστατίων ὑμῶν. Ἄν δὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν ἔδαφος ἦτε στεγανόν καὶ δὲν κείτοι εἰς κάταντες μέρας, πρέπει νὰ ληθῆ ἔφροντις ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ῥύσιν τοῦ ὕδατος.

Τὰ ἀμμώδη ἔδαφη εἰσὶ λίαν εὐθρυπτα, λίαν ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος διεσπόμενα, ποικιλόντα μεταξὺ τοῦ λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ ἢ κίτρι-νου, κατὰ τὸ ὀξειδίου σιδήρου, ὅπερ

ὑπεριέχουσιν. Ἐχουσι τὸ κακόν ὅτι ἀποξηραίνονται καὶ λίαν ταχέως ἐν αὐτοῖς δὲ τὰ δένδρα αὐξάνουσι ὀλίγον, διδούσι πολλὰ ἄνθη, καρποὺς μικροὺς ἀλλ' ἔχοντας ἡδέως γεῦσιν. Ὁ ἀργίλος ἢ τίτανος, ὁ ἀργιλοτίτανος, ὁ βρώδρος τῶν ὁδῶν, ἡ ἴλλυς τῶν τάσρων καὶ τῶν λιμνῶν εἶνε διὰ τὰ ἔδαφη ταῦτα πολὺτιμα λιπάσματα.

Τὰ τιτανούχα ἔδαφη, ἐγγυματισμένα κατὰ μέγα μέρος εἰς ἀνθρακίτης ἀσβέστου, εἰσὶ τὰ χειρότερα διὰ τὴν καλλιέργειαν ὀπωροφόρων δένδρων. Ἀπορροφῶσι μεγάλην ὕδατος ποσότητα, ξηραίνονται ταχέως, δὲν διατηροῦσι τὰ ἀμμωσιακά στοιχεῖα καὶ τὸ λευκὸν αὐτῶν χρῶμα ἀποκρούει τὴν ἐπιέργειαν τῶν ἠλιακῶν ακτίνων. Τὰ ὀπωροκαρποῦς πύρην ὀξειδίου εἰδ(μηλέα, ἀπῆδέα κλ.) γίνονται εἰς τὰ ἰδίως τιτανούχα ἔδαφη, τινὰ ἕμωσ αὐτῶν ζῶσιν ἐν αὐτοῖς ὀλίγον καὶ μόνον ἢ κερσεύα εὐδοκίμει. Ἀλλ' ὅταν τὰ ἔδαφη ταῦτα λιπαίνωνται δι' ἀμμου ἰδίως κεχρωματισμένης καὶ σιδηρούχου, ἐφ' ἧς γίνονται ἐπιδράσεις τῶν ἠλιακῶν ακτίνων, δι' ἀργίλου καὶ διὰ ποτασσεως, ἀποβαίνουσι γῆ εὐλογίας διὰ τὰς ροδικείας, κοκκυμηλας, κερσεύας, βερυκοκέας καὶ τὰς ἀμπέλους.

Τὸ ὕδωρ εἶνε ἀναπόρευτον διὰ τὴν ὑπερξίν τῶν φυτῶν, διότι αὐτὸ διαλύει ἐν τῷ ἔδαφει τὰς θρεπτικὰς ὕλας, μαλακύνει τὰ ἐν τῇ γῇ κατατιθέμενα σπέρματα καὶ παράγει τὴν ἐλάσθησιν. Ἄνευ τοῦ ὕδατος, ἀντλουμένου ἐν τῷ ἔδαφει διὰ τῶν ριζῶν καὶ ἀπορροφούμενου ὑπὸ τῶν φύλλων, ἐν καταστάσει ἀτμοῦ ἢ ὁρῶν δὲν ὑπάρχει ζωὴ δυνατὴ διὰ τὰ φυτὰ· πρέπει ὅμως αὐτὸ νὰ εὐρίσκηται εἰς δίκαιον μέτρον ἕως ἢ εὐεργετικόν, διότι ἐὰν ἦτε ὀλίγον, βλάπτει. Ἐτρασία παρατεταμένη ἐπιφέρει τὴν μεγάλην ἐξίτμισιν καὶ προκαλεῖ τὴν ἐξίτμισιν, ὑγρασία δὲ διαρκῆς παρεμπιδίζει αὐτὴν καὶ ἐπιενεργεῖ κακῶς ἐπὶ τῶν φύλλων, ὥστε ἐπάγεται πλήθος ἀσθενειῶν εἰς τὸ δένδρον κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα, ἔστως ξηρασίας εἶνε προτιμότερον ἐνὶς ἔτους ὑγρασίας.

Τὰ δένδρα, ἔχοντα, ὡς καὶ ἡμεῖς, πνεύμονας διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς

ἀναπνοῆς, δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν ἀνευ ἀέρος καθέστων τὰ δύο στοιχεῖα, αἵτινα ἀπαιτοῦσιν αὐτόν, τὸ ὀξυγό-νον καὶ τὸ ἀνθρακικόν ὀξυγόνον ἀναπόφευκτα διὰ τὴν ὑπερξίν τῶν. Αἱ ρίζαι λίαν βαθέως κεχρωσμένα, προσβάλλονται εἰς ἀσφυξίας καὶ τὸ δένδρον ἀποθνήσκει· ἐκ τούτου δὲ πρέπει αἱ φυτεῖαι νὰ μὴ γίνωνται πολὺ βαθεῖαι, ἀπαιτεῖται δὲ ὄχι μακρὸν, δεύτερον τοιοῦτο καὶ μέγα ἀέρισμα περὶ τοῦ δένδρου.

Ἐπίσης αὐτὸ τοῦ φωτός τὸ δένδρον εἶνε ἀκαρπὸν. Ὡς προείπομεν, ὁ φωτισμὸς εἶνε ὁ κεφαλαίωδης ὁρος δι' ἕνα ὀπωροφόρον κήπον, διότι ἀνευ τῶν ἠλιακῶν ακτίνων, ἡ ἐξίτμισις δὲν γίνεται καὶ διότι ἀνευ τοῦ φωτός τὸ ἀνθρακικόν ὀξυγόνον ἀποσυντίθεται καὶ ὁ ἀνθραξ δὲν διακίμει ἐν τῇ φυτεῖᾳ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὅσα δένδρα ἐν τοῖς κήποις ὑπάρχουσιν ἐπισσωρευμένα ἢ σκιαζόμενα δὲν ἐκρύουσιν, εἰμὴ κλάδους μακροὺς καὶ ἰσχνούς καὶ παράγουσιν ὀλίγα ἄνθη, γεικῶς ἄγανα. Εἰς τὸ φῶς ὀφείλεται τὸ πράσινον χρῶμα τῶν φύλλων, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ποιότης καὶ ὁ χρωματισμὸς τῶν καρπῶν.

Ἡ θερμότης εἶνε ὁμοίως εἰς τῶν πρωτίτων παραγόντων τῆς φυτικῆς ζωῆς· διότι, ὅπως τὸ φῶς, εὐτῶ καὶ αὐτὴ διενεργεῖ τὴν ἐξίτμισιν, ἐρεθίζει τὴν ἐνέργειαν τῶν φῶτων καὶ ὅταν ἦτε συνδυασμένη μετ' ἐπαρκούς ὑγρασίας, δίδει εἰς τὸν κήπον τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐνεργητικότητά. Τὸ ἔαρ, τῆ ὀφειλομένη τὴν ἐξίτμισιν τῆς βλαστῆσεως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰκμίδος, τὴν παραγωγὴν τῶν σπερμάτων, τὴν ἀνθοφορίαν, τὴν γονιμότητα καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς φυτικῆς ζωῆς. Ὁ κηπουρὸς ὀφείλει νὰ φροντίζῃ τὰ ἀποτήματα ὑπερμέτρου θερμότητος, ὡς καὶ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους· γινωσκέτι δὲ καλῶς ὅτι τὸ ἔαρ ἢ ἰκμὸς φέρει εἰς τὸ σῶμα τοῦ δένδρου τὴν ψυχρὰν θερμότητα τοῦ ἔδαφους, ἐν δὲ φροντίσει νὰ καλύπτῃ τὴν ρίζαν τῶν δένδρων αὐτοῦ, τῶν περὶ τοὺς τοίχους ἰδίως περυτευμένων, δι' ἐλαφροῦ ἐπιστρώματος καὶ κατὰ τὴν ἔσπερας τὸ φύλλον, οὐδὲν ἔχει νὰ φροντίζῃ ἐκ τῆς μερίτης θερμότητος. Τὸν δὲ χειμῶνα, ὅταν τὸ θερμότερον καταβῇ

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Διαδίδεται και πάλιν μετ' επιτάσεως, ότι ταίς ημέραις ταύταις θα καταπλευση ενταυθα μοίρα του αγγλικού στόλου της Μεσογείου αποτελούμενη εκ δυο μεγάλων θωρηκτων και τεσσάρων καταδρομικών.

Θρυλείται ότι μεγάλη κατάχρησις ἐγένετο εν τῇ κλάδῳ τῆς διοικήσεως τῆς Κύπρου, ὅτι δι' ἡ Κυβερνησις ἐπελαβετο δραστηρίων ἐνεργειῶν. Εὐτυχώς εἰς τὴν κατάχρησιν ταύτην δὲν ἐνέχονται Κύπριοι ὑπὸ πᾶσι καθὰ λεγεται, ἀλλ' ὅσοι ἀρῶς μισοῦμενοι. Ἀναμένομεν μετ' ἐνδοξοῦντος νὰ ἴδωμεν τὴν λύσιν τῆς τριῶν δαλωδῶν ταύτης ὑποθέσεως.

Κατὰ τὸ ἐξέλιπον τὸ λῆξαι τὴν 30ην Ἰουλίου 1894 ἐξήχηθη ἐκ τῆς νῆσου προέβητα Α. 110 609. εἰρηχίτησιν δ' ἐμπειρέματα Α. 131 908. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα καταπλευσαν δὲ ἀτμόπλοια καὶ 621 ἱστιοφόρα.

Ἡ γαλλικὴ κυβερνησις ἀπένειμε τῷ ἐν Λεμεσῶν προξενίῳ αὐτῆς πρίκτορι κ. Ι. Περικτιάνῃ ἀργυροῦ τιμητικὸν μεταλλίον διὰ τὸν ζῆλον, ὃν πέρυσσι ἐπέδειξε πρὸς διώσωσιν τοῦ ρωσικοῦ ἀτμοπλοίου «Καρύλωρ» ἐρ' ὃ καὶ συγκαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ καρδίας.

Μετὰ χαρᾶς χαίρομεν τὴν ἰδρῶσιν ἀναγνωστικῆς ἐν Σκάλα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀκαμάτου καὶ φιλοκάλου κ. Η. Σαρδῆν, ὅπερ ἀρξεται λειτουργῶν ἀπὸ τῆς προσηχοῦς κυριακῆς 9ης Ὀκτωβρίου. Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα, ὅπως τὸ νέον τοῦτο ἱδρυμα ἐν τῇ πόλει μας προαχθῆ καὶ εὐδοκιμήσῃ. Συνδρομὴ ἑτησίαν σελ. 8.

Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις πρὸς τὰς αἰγυπτιακὰς ἐφημερίδας, οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἐπιτελείοντες κατὰ τῶν γραφείων καὶ υπογραφείων τῆς «Ἀκροπόλεως» ἠρώτησαν τὴν Δημοκρασίαν περὶ τῆς δικῆς θελομένης δημοσιεύσεως προσηχοῦς.

Ἐκτάκτως μεγαλοπρεπεῖς ἐτεῖ ἐσθῆσαν τὴν παρελθούσαν δευτέραν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ε. Χόαρ, Γεν. Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Α. Κυρίλλης. Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ μισσηρίου οἱ νυμφεῖοι δεξάμενοι τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ἐπεβιβάσθησαν συνδεδεμένοι ὑπ' αὐτῶν μέγρι τῆς ἀποβάθρας, ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Λίνκελ», δι' οὗ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐποῦθα διατριψάσιν ἐπὶ ἑξ ἡμερῶν μῆνα.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος σαβ. ἡμέτερος ὁ ἀγαθὸς ἀδελφός κ. Γ.

Νικόπουλος, συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου», ἀντήλαθε δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς δεσποινίδος Θεοδώρας Δ. Δημητρίου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν στίφιν ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα.

Καθῆκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τῆς Κύπρου, κατὰ τὴν ἐπ' ἀδείᾳ βραχυεῖαν φηουσίαν τοῦ κ. Ε. Χόαρ, θέλει ἐκτελεθῆ ὁ Διοικητῆς Λάρνακος κ. Δέλεβαλ Κοστῆ.

Ἐν τῷ Γυμνασίῳ προτετρεθῆ ὡς διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώττης ὁ κ. Χορρῆς.

Ἐν Λάρνακι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1894.

Ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρεία «Knott's Prince Line» ἐπιθροῦται νὰ εὐχαριστήσῃ ὑπὸ τῆς ἐπιπέσεως τοῦ ἐμπορίου συμπερόντα, εἰς δὲ δώτη μεγαλητέρα, ἐπεκαταίνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γραμμῆς Μαγγεστρίας - Συρίας καὶ Κύπρου ἀπεριτίτε. Ἐὰν αἱ ἐκ τῆς Μαγγεστρίας ἀνωχωρήσεις διὰ τοὺς λιμένας τῆς Συρίας, Κυρμαλίας, Κύπρου καὶ τὰ ἀπάλιν, λαμβάνωσι χώραν ἀπὸ σημεῖον ἀνα πᾶν δεκαήμερον.

Ο ΠΡΑΚΤΩΡ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργαζόμενος παρεσκευάσθη ἡδὴ καὶ ἐκδίω προσηχοῦς τὸν

ΜΕΛΩΔΟΝ

ἦτοι μουσικὸν ἐγκόλπιον περιέχον διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας, μεμελισμένους ὑπ' ἐμοῦ κατὰ ἴδιον τρόπον, ὅσον ἡδυνήθη φυλαξῆς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, τὸ σεμνοπρεπὲς τοῦ μέλους καὶ τὸν κατὰ τὸ ἐκστατικὸν νόημα κατὸν ἡτῶν λέξεων το ἰσμὸν ἰδίον τι νὰ κατάρτισω. (Ὅθεν, ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπαντοχοῦ φιλομουσῶν πέποιθα εἶναι ἡδὴ αὐτῆς, ἵνα ἀνακουρισθῶ κατὰ τι εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἐκδόσεως τοῦ πονήματός μου τοῦτου εὐὴ τιμῆ, ἀποτελεσθησμένου ἐκ δέκα περὶ τοῦ τυπογραφικῶν φύλλων, ἀρξεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4).

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1893.

Ἡ Πονήτας ΠΑΡΑΣΚΕΙΑΣ ΒΡΥΩΝΙΑΝΗΣ Πρώτῃ προτεψάλτης Εὐαγγελιστρίας Τήνου καὶ νῦν τοιοῦτος Ἀγίου Νικολάου Σύρου

Σ. Σ. Συνδρομητῆς τοῦ πονήματος τοῦτου τοῦ κ. Η. Βρυωνίου ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

καὶ πλείονα ἢ ἐλάσσονα ἀτμῶν, ἀναλόγως τῆς προελεύσεως αὐτῆς διότι ἢ κύπρος τῆς βροσ, εἰς ἡττον πλουσία καὶ μάλλον ψυχρὰ τῆς τοῦ Ἰππου, τοῦ προβάτου, τῆς αἰγός τοῦ λαγωῦ, τῶν ὀρνίθων, τῶν περιστέρων καὶ τῶν πτηνῶν.

Τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, ὡς καὶ ὅλα τὰ φυτὰ, ἀπαιτοῦσι νὰ κοπρίζωνται, οὐχὶ διὰ κόπρου ξηρᾶς, ἢς ἡ ζύμωσις ἤθελε μεταδώσει τὸ λεύκωμα εἰς τὰς ρίζας, ἀλλὰ διὰ κόπρου διαλελυμένης, τὴν ἐπίαν δέον νὰ θέτωσιν οὐχὶ εἰς τὰς ρίζας τῶν δένδρων, ἀλλ' εἰς ἀποστασίαν τοῦλάχιστον πενήκοντα ἐκατοστῶν μέτρου περίξ αὐτοῦ, διὰ νὰ φθάνῃ μόνον τὰ ριζίδια αὐτοῦ.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Πρὸς διετίαν περίπου ἐθεσπίσθη νόμος ἐν τῷ Νομ. Συμβουλίῳ, δι' οὗ ὑπεχρεοῦντο οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἡττου ν' ἀκούσωσιν ἐπὶ τρίμηνον τοῦ ἀριστοῦ μαθηματικῆς νέας μεθόδου συγγρόνως δ' ἐπίθη ἀναγκαῖον νὰ διερισθῶσι καὶ ἐπίπται νομοθετοῦσιν αἰτινες ἐπισκεπτόμενοι τὰ σχολεῖα νὰ διδῶσι τοῖς διδασκάλους τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας καὶ ὑποβοηθῶσιν αὐτοὺς ὅσον εἴη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τούτου συστήματος τῆς ἐκ τῶν δημοσχηματισμοῦ διδασκαλίας. Αἱ διαταξαὶ τοῦ νόμου τούτου ἐξετελέσθησαν, δι' ἀμέθην νὰ εἴπωμεν, κατὰ τὰ δυο ταῦτα ἐτη κατὰ γράμμα ἀλλ' ἐπειὸς μετὰ λύπης παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ Κυβερνησις δὲν ἐμερίμνησε, ἀχρὶ τοῦδε τοῦλάχιστον, πρὸς πληρωσιν τῶν θέσεων τῶν ἐπιμετῶν ἐπιπέτων, καὶ ἀδυνατοῦμεν ἀληθῶς νὰ παραδεχθῶμεν, ἵαν ἀνεῦ τῆς ἐπιβλέψεως καὶ τῶν ὁδηγιῶν αὐτῶν θὰ διηρθῶσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι νὰ συνεχίσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὸ αὐτὸ σύστημα ὅσῳ καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι θὰ ἐξασκῶσιν ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ἐπάγγελμα τῶν. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον προβλέπομεν σύγγισιν καὶ κυκλώα ἐν τοῖς σχολείοις, καθότι κατ' ἔτος διορίζονται καὶ νέοι διδάτκαλοι ἀπειροί, αἰτινες εἶνε δυσκόλον νὰ διδάξωσιν ἐπαρκῶς καὶ καταλλῆλως ἀνεῦ ὁδηγιῶν τα μαθήματα τῆς νέας μεθόδου, ὡν καὶ αὐτοὶ οὔτοι, ὡς εἰ τοῦ βραχυῆς τῆς φοιτήσεώς τω χρόνου, μόλις κατώρθωσαν ν' ἀντιληθῶσιν. Διὸ θεωροῦμεν ἐπ' ἀναγκῆς νὰ διορίσῃ ἡ Κυβερνησις τοὺς εἰρημένους νομοθετοῦστας εἰς τὰς θέσεις τῶν, χάριν τῆς τσοῦτῶ ἡμελημένης ἐν Κύπρῳ δημοτικῆς ἐκπαίδευσσεως ὑπὲρ ἧς ὤρεϊλε μείζονας νὰ καταβῆλλη μερίμνας.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἣν κάμνομεν χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἐλπίζομεν εἶναι θέλει λῶθη ὑπὸ ὄψιν καὶ ἐθνικῆς ἱερατικῆς τῆς παιδείας ἀναγνωρίζω, τὸ δέκατο αὐτῆς καὶ τὸ δέκατον τῆ πληρωσῆς ἐλλείψεως συγγνωστῶν.

λίαν χαμηλῶς, ὡς θέτη κόπρον, ἐν εἴδει καλύμματος εἰς τὰ πρὸς τὴν ρίζαν μέρη, διότι ἡ ἰκμάς θέλει φέρει εἰς τὸ σῶμα τοῦ δένδρου τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἐδάφους ὑψηλοτέραν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καὶ οὕτως αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τὰς ἐπικινδύνους συνεπειὰς τοῦ ψύχους.

Ἡδη μεταβαίνομεν εἰς τοὺς παράγοντας τῶν φυτειῶν. Παράγοντες τοιοῦτοι εἰσὶν τὸ κόπρισμα, τὰ λιπάσματα, τὸ ὄργωμα, τὸ δεύτερον ὄργωμα, τὸ δι' ἀχύρου κάλυμμα, ἡ ἀρδεύσις καὶ τὸ φάντισμα. Τὰ κοπρίσματα εἰγούσιν ὡς σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα τὴν βελτίωσιν τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐδάφους, τὸ νὰ καθιστῶσιν αὐτὸ συμπαγέστερον, ἂν ἦνε πολὺ ἐλαφρὸν καὶ πολὺ εὐδιαχώρητον καὶ πλέον ἐλαφρὸν ἂν ἦνε πολὺ συμπαγές. Ἡ ἀσβεστῆς ἢ ἀργιλοκιμωλία καὶ ὅλα τὰ διάφορα στοιχεῖα, περὶ ὧν εἴπωμεν, πραγματευόμενοι περὶ τῶν ἀργιλωδῶν, ἀμμοδῶν καὶ τιτανούγων γαιῶν καὶ τῶν ὀπείων ἢ ἀνάμιξις καθίστησι τὰς διαφόρους γαῖας ἀρμολίας πρὸς καλλιεργίαν, εἰσὶ κοπρίσματα. Τὰ δὲ λιπάσματα χρησιμεύουσιν εἰς τροφήν τῶν φυτῶν, εἰς γονιμοποίησιν τοῦ ἐδάφους καὶ ὅπως καθιστῶσιν αὐτὸ μάλλον παραγωγόν. Ἐπέχουσι παρὰ τῷ δένδρῳ κόμῳ καὶ τῷ γεωργῷ τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς ὃν ἄργυρος παρὰ τῷ ἐμπόρῳ, δηλαδὴ τὰ μάλιστα ἀναγκαῖαν.

Ἡ χρῆσις τῶν λιπασμάτων ἐριδεταί ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνταποδόσεως τούτῳσιν ἀνταποδίδουσι ταῦτα τῷ ἔδαρῃ, ὅτι τὰ φυτὰ ἀρῆστην ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὴν τροφήν αὐτῶν. Ἡ χημικὴ ἀνάλυσις ἀποκαλύπτει ἀνεῦ διαφοράς ἐν ἐκαστῷ φυτῷ τὴν παρουσίαν δεκατεσσάρων στοιχείων ἅτινα δύναται τις νὰ διαίρεσῃ εἰς δυο ομάδας, τὴν μίαν ὀργανικῆν, τὴν ἑτέραν ἀνόργανον. Τὰ ὀργανικὰ στοιχεῖα εἰσὶ τέσσαρα, τὸ ἄζωτον, ὁ ἄνθραξ, τὸ ὀξύγονον καὶ τὸ ὑδρογόνον· τὰ δὲ ἀνόργανα στοιχεῖα εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν δέκα· ὁ φῶσφορος, τὸ ποτάσιον, τὸ τιτάνιον, τὸ θείον, τὸ πηλίκιον, ὁ σίδηρος, τὸ χλωρίον, τὸ μαγγανήσιον, τὸ μαγνήσιον καὶ τὸ σόδιον· ἔταν δὲ καίωμεν φυτὸν τι, τὸ μέρος ὅπερ ἐξαρτίζεται εἰς τὸν αἶρα ὑπὸ τὸ σχῆμα καπνοῦ καὶ φλογός, περιλαμβάνει τὰ τέσσαρα ὀργανικὰ σώματα, ἡ δὲ ἑτέρα περιλαμβάνει τὰ δέκα ἀνόργανα.

Τὰ φυτὰ εὐρίσκουσι πάντα τὰ διαφόρα ταῦτα στοιχεῖα ἐν τῷ αἰερί, τῷ ὕδατι καὶ τῷ ἔδαρῃ, ἐκτὸς τεσσάρων, τοῦ ἄζωτου, τοῦ φωσφοροῦ, ὅπερ παράγει τὸ φωσφορικὸν ὄξύ, τοῦ ποτασίου ὅπερ παράγει τὴν πότασσαν καὶ τοῦ πηλίκου, ὅπερ μετατρέπεται εἰς ἀσβεστον. Τὰ τέσσαρα δὲ ταῦτα στοιχεῖα ὑπάρχουσιν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ τὰ δένδρα. Ἡ κόπρος περιέχει πάντα ταῦτα, εἰδῶς δὲ τὸ ἄζωτον καὶ ἰδῶς διὰ τὴν ἐπισπεύδουσι τὴν γονιμότητά τῆς ἐδάφους· ἄλλως δ' ἔχει αὐτῆ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

Τὸ νὰ μεταβῇ τις ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Νεάν Υόρκην διὰ τοῦ σιδηροδρόμου χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ ἀμαξάν, ἢ καὶ ἀν κάμῃ μικράν τινα ἀλλαγὴν νὰ εἶνε τόσον μικρά, ὥστε οὔτε νὰ τὴν συλλογισθῇ τις κἄν, — θὰ εἶνε ἡ διάβασις τοῦ Βεργίγγειου πορθμοῦ, τὸ τοιοῦτον εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατον ἀνήκουστον, μυθῶδες γὰρ γινώσκει ὁμοίως ἀν τὸ ὄνειρον τοῦτο δὲν καταστῇ ἡμέραν τι νὰ πραγματοποιήσῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ μηχανικοὶ ἐργάζονται πρὸς τοῦτο καὶ ἰδοὺ τὰ σχέδια αὐτῶν.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Σιδηροδρομοῦ ἐξακολουθοῦσι καὶ προχωροῦσι μετὰ πάσης δραστηριότητος, ἡ δὲ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι ἡ γραμμὴ ἔσται συντελεσμένη κατὰ τὸ 1903 ἀντὶ τοῦ 1901, ὡς εἶχε πρότερον καθορισθῇ.

Ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ συνδέσῃ τὸ Βλαδιβοστόκ, λιμένα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ρωσίαν. Εἶνε δὲ τοῦτο μία τῶν γιγαντιαίων ἐπιχειρήσεων τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

Ἡδὴ τὰ τμήματα τὰ πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς τὸ κέντρον ἔκτεινονταί μέχρι τῆς Ἰερούσλημ, τὸ δὲ πρὸς τὸ Βλαδιβοστόκ μέχρι Ἰρασκάγιας, θὰ περατωθῶσι δὲ τὰ μὲν πρῶτα τὸ 1898, τὸ δὲ ἕτερον ἐντός δύο ἐτῶν, κατὰ τὸ 1896.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσκει νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κατασκευὴν τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ Σιδηροδρομοῦ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Ἡ γραμμὴ τῆς Βαϊκάλης θὰ ἐπιταχυνθῇ οὕτως, ὥστε νὰ εἶνε ἐτοιμὴ εἰς χρῆσιν κατὰ τὸ 1903 ἢ δὲ γραμμὴ τοῦ Ἀμούρ δὲν νὰ συντελεσθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1901.

Ἐξ ἄλλου οἱ Ἀμερικανοὶ κατασκευάζουσι νεάν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Σιάγκου εἰς Ἀλάσκαν. Οὕτως θὰ συνιῇ ὁ βουλούμενος νὰ λάβῃ ἐν εἰσιτηρίῳ ἐκ Νέας Υόρκης νὰ φθάσῃ εἰς Ἀλάσκαν, ἐκεῖθεν νὰ διέλθῃ τὸ στεῖνον, νὰ προσορμισθῇ εἰς Βλαδιβοστόκ, ὁπότεν Πητρούπολις, Βιέννη, Θεσσαλονίκη, Λάρις, Ἀθῆναι!

Καὶ τ' ἀνάπαλιν.

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἔχον τοῦτο διδακτικὸν βιβλίον τοῦ παρ' ἡμῖν ἀριστοβιβλίου νεομεθόδιστου κ. Γ. Λυσιώτη, ἐκ 42 σελίδων ἀποτελούμενον καὶ τιμώμενον ἀντὶ 3 μόνον γρασίων, εὑρίσκειται ἐν Ἀθήναις μετὰ πᾶσι τῶν ἐκδόσεων Π. Θ. Νικολαΐδου, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Νήσου εἰς τὰ αὐτῶν βιβλιοπωλεῖα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατὰ τὸν Βιενναῖον ὀνταποκριτὴν τῶν Λονδινέων «Καιρῶν» ἀρυσθέντα ἐξ ἀξιοπιστῶν μαρτυριῶν, ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἀπηλλάγη τοῦ Σταμπούλφ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀναγνωρίσεως παρὰ τοῦ Γάλλου, πρὸς δὲ διαδίβασε μακρὸν ὑπόμνημα ἐκθέτων τὴν ἐπαμφοτερίζουσαν θέσιν του. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Γάλλος ἐδήλωσεν ἐμμέσως, ὅτι δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὴν Βουλγαρίαν ἐφ' ὅσον Σοβράνια ἐκπροσωποῦσα τὸν λαὸν καὶ ἐλευθέρως ἐκλεγείσα δὲν προέβαινε εἰς νεάν ἐκλογὴν πρίγκηπος. Καὶ τοῦτο πιστεύεται ὅτι εἶνε τὸ μυστικὸν τῶν δηλώσεων τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπέμβῃ καθόλου ἡ κυβέρνησις εἰς τὰς ἐκλογάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ.

Μεθ' ὅλας τὰς οικονομικὰς δυσχερείας, εἰς ἃς εὐρίσκειται, ἡ Ἰταλία δὲν ἐγκαταλείπει τὰς παρασκευάς. Οὕτως ἄμα τῶ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ζητήσῃ 1) 2) ἑκατομ. φράγκων πιστώσιν πρὸς ἀγορὰν ἀκίπνου πυρίτιδος καὶ αὐξήσιν τοῦ πυροβολικοῦ.

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Ἡ διεθνὴς τοῦ ῥωσικοῦ ναυτικοῦ ἀπεφάσκει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ πετρέλαιον ὡς καύσιμον ὕλην ἐν ταῖς πολεμικοῖς αὐτῆς. Τα καταδρομικὰ «Ροσιστλάφ» καὶ «Ρωσσία», αἵτινα ναυπηγοῦντο ἐν Νικολαίεφ θὰ ἐρροδιαθῶσι δι' ἐστῶν, δυναμένων νὰ καύσωσι πετρέλαιον.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Ὁ «Κήρυξ» τῆς Νέας Υόρκης ἀγγέλλει ὅτι ἡ Κινεζικὸς στρατός, ὅστις εἶνε συγκεντρωμένως πρὸς τὸν παλαιὸν Γαλοῦ, εἶνε παραλελυμένος, ὅτι πανικὸς ἐπικρατεῖ ἐν Πεκίνω καὶ ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Κίνας εἶνε ἐν γένει ἀπελπιστικὴ.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΝΑΥΤΑΙ ΕΙΣ ΚΙΝΑΝ.

Ἡ Γερμανία ἀποστέλλει προσεχῶς εἰς τὰς αἰκίας θαλάσσας ὃ καταδρομικὰ πρὸς ἐπίσχυσιν τῆς ἐκεῖ ναυοχρότης μοῖρας, ἧς ἡ δύναμις θ' ἀνέλθῃ οὕτως εἰς 7 σκάφη μετὰ 124 πυροβόλων καὶ πληρώματος 1550 ἀνδρῶν.

ΡΩΣΟΙ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΟΙ.

Τηλεγράφημα ἐκ Πητρούπολεως ἀγγέλλει πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου, ὅτι ἐπερὰ τὰ ῥωσσοκινεζικὰ συνόρα τηλεγραφικὸς σταθμὸς τοῦ ὑπερτι-

θρηίου σιδηροδρόμου προσεβλήθη ὑπὸ σείφους Κινέζων ἐπιδρομέων καὶ τῆ ὀθ. φρονεθῆτων δατῶ ὑπὸ κληλῶν. (1) σταθμὸς οὗτος εἶνε ὁ τοῦ Νέου Οὐσσουρι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀσχολεῖται περὶ τῆ ἐξέρεσιν τρόπου εὐχεροῦς μετασκευῆς τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν εἰς πολεμικὰ καταδρομικὰ ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τοῦτο τέσσαρες μηχανικοὶ ἐκ Βερολίνου μετέβησαν εἰς Ἀμβούργον ὅπως ἐξετάσωσι τὰ ἐκεῖ νηολογημένα μεγάλα καὶ πολυάριθμα ἐμπρικὰ ἀτμόπλοια.

Ο ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΕΒΙΤΖ ΙΑΠΩΝ.

Οὐδεὶς ἐλησμόνησεν ὅτι πρὸ τριετίας, ὅτε ὁ Τσάρεβιτς ἐταξίδευεν εἰς Ἰαπωνίαν, ἐπετίθη κατ' αὐτοῦ παράφρων τις, ἐξ οὗ διέτρεξε μέγαν κίνδυνον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲ ἀπηλλάγη διὰ τῆς θαρραλίας καὶ ταχείας παρεμβάσεως τοῦ ἡμετέρου βασιλοπαύδος Γεωργίου. Ἐν τῇ παρεμβάσει ἐκεῖνη εἶχε σπεύσει μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου καὶ τὴς Ἰάπων εἰς βοήθειαν.

Ὁ Ἰάπων ἐκεῖνος, οὗ τὸ ὄνομα εἶνε Σισσομπούρι Μουκχάντα, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἔκαμε τὴν τύχην του. Ἔχει ἔκτοτε ἐτησίαν χορηγίαν ἐκ 3000 φράκων ἢ τῶ ἀποστέλλῃ ἐφ' ὄρου ζωῆς ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐφάρτη ἀμνημόνων τῆς ἀδραχθίας τοῦ ὑπάρχοντος. Κατὰ τὴν τελευταίαν πρόσκλισιν εἰς τὰ ὄπλα τῆς ἡλικίας, εἰς ἡν ἄνηκεν, ἐδηλώθη μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος εἰς τὸν σωτήρα τοῦ Τσάρεβιτς, ὅτι ἐζηρεῖτο τῆς στρατεύσεως.

Η ΕΝ ΚΑΣΣΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἡ «Στρατιωτικὴ Ἰταλία», λέγει ὅτι δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι οὐδὲν κῦρος ὑπάρχει εἰς τὰς τηλεγραφηθείσας εἰδήσεις πρὸς τινὰς ἐφημερίδας περὶ πιθανῆς εἰσβολῆς τῶν Δερβιστῶν εἰς Καστάλαν. Τὰ τελευταῖα πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τηλεγραφημάτων ἐκ Καστάλας ἀ επιβεβαιώσιν εἰ ἐξ αὐτῆς ἐπινακάμπτοντες ἀξιοματικοί, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρουσιν, εἶνε δὲ λίαν καθησυχαστικά.

Μεθ' ὃ τὸ αὐτὸ ἰταλικὸν στρατιωτικὸν φύλλον ἐξακολουθεῖ ὡς ἀκολουθῶς:

«Οἱ Δερβισοὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος διαθέτουσιν ὀλίγους ἀνδρας ἐν Ἐλτασέρ καὶ Γοσρεγίσιβ καὶ δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιχειρήσωσιν οὐδὲν, ἔστω καὶ ἥμισυ τὸ μῆρον. Ἄλλως ἡ Κισσάλα χωρὶς ἡδὴ καλῶς ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων καὶ αἱ ὁμοίαι φωναὶ εἰς τὴν ἐμπροσθέντος πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ

ἐν ἀνάγκῃ θὰ συνενωθῶσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῶν Δερβιστῶν. Τὸ νέον Ἰταλικὸν φρόνησον εἶνε ἐφωδιασμένον διὰ πάντων τῶν ἀπαιτουμένων ἀμυντικῶν μέσων. Ἡ πόλις προστατεύεται ὑπὸ ἰσχυροῦ σώματος στρατοῦ καὶ ἡ μετὰ τῶν λοιπῶν ἰταλικῶν κινήσεων συγκοινωνία τῇ ἐπιτρέπει νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίους ἐπικουρίας ἐν περιστάσει ἐπιθέσεως, ἧτις ὅμως πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπικρατήσῃ.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑ.

Ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν προδρατὶ νὰ γείνη ἐν Γλασκῶθ τῆς Σκωτίας ἡ δευτέρα ἐτήσια συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας Μακεδόνα.

Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης ὑπερβαίνοσιν τὰς 7,000. Εἶνε δὲ ἐπιβλητικώτατον νὰ βλέπῃ τις κατὰ τὰς γενικὰς αὐτῆς συνέλευσεις 4,000 καὶ πολλακίς 5,000 ἀνθρώπων φερόντων τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ τὴν αὐτὴν περιβολὴν καὶ συρρέοντων ἐκ πάντων τῶν δῆμων τῆς Σκωτίας καὶ τῶν νήσων αὐτῆς, ἵνα φανῶσι συνεπεῖς εἰς τὴν προσκλήσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς τῶν.

Ἡ Μεγάλῃ Βρετανία εἶνε ἴσως ἡ πρώτη τοῦ κόσμου χώρα διὰ τοιαύτας πολυμελεῖς οἰκογενείας ἢ φυλάς. Τοιαῦται ἰδίως εἶνε ἡ προειρημένη ἐκ Σκωτίας, ἡ τῶν Βραουν καὶ Σμιθ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἡ τῶν Τζόουν τῆς Οὐαλλίας.

Η ΕΚ ΚΟΚΚΙΝΟΓΟΥΛΙΩΝ ΖΑΚΧΑΡΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ βιομηχανία αὕτη τῆδοκίμησεν ἀρκούντως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ καίτοι κατ' ἀρχὰς τοῦ θέρους ὑπετέθη ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησῆς Ἰηρασίας ἡ ἐσοδεία θὰ ἦτο πτωχολάτη. Ἐγένετο ἐν ὄλω χρόνις τόνων κοκκίνογουλιῶν 5,150,192, ἐξ αὐτῶν δὲ ἐξήλθη Ζάκχαρις ὑπερβαίνουσα τοὺς 426,897 τόνους.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίττος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κελόν.
Κριθὸς, πρὸς γρ. 7 1/2
Ὁρθός ἐντόπιος, πρὸς γρ. 15.
Βυβακκόσπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (ὄκ. 2 1/2).
Βρώμη, πρὸς 22—23 παρ. ἢ ὄκ.
Ἐλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 308 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὄκταν γρονθοῦ.
Σταφίς μικρὴ πρὸς 30—33 παρ. ἢ ὄκ.
Σταφίς βραστή πρὸς 30 παρ. ἢ ὄκ.
Ὁρὸς, πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκκον.
Σίπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν ὄκταν.
Πητρέλαιον Κικιάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρρὸς πρὸς 62—65 γρ. τὸ καντάρ.
180 ὄκιδων.
Μέλιον ἀγγλικὴν γρῶσι 182.
Ὁ βίμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἰπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Ἵψους ΦΙΛΟΚΑΛΙΔΕΩΣ

